

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jahrbuch für das Oldenburger Münsterland

Vechta, Oldb, 1969-

Heinz Strickmann:Oben- Oberst, Schnöttläepel ...

urn:nbn:de:gbv:45:1-5285

Heinz Strickmann

Oben-Oberst, Schnöttläepel...

Dat is nu al'n heel lange Tiet her, dat dei Veihhändler Löchs Job noch daoges ünnerwägens wör üm Mutten un Büllkes van dei Buern tau koopen un eenes smorgens uck bi Koops Jan up'n Hoff köm un partu 'n Staken hebben wull. Man wat güng dat drher up Daol. Dat Beist wüdd ut den Stall haolt un hen un her trocken. „Nicks up dei Ribben un nicks ünner dei Ribben, tau kott baut, tau hoch up dei Beine un tau lütke Titten“, dat sä hei un har noch heel masse mehr an dat Staken uttausetten. Beide Mannslü wörn nich sporsam mit ehr Wöer un van Tiet tau Tiet wüdd dei Speaktaokelei wat luter. Et güng almeist üm den Pries för dat Beist, dei jümmers wedder van neien fasteset't wüdd.

Öwer 'ne Stunde wassen dei beiden Dickköppe nu all an't hanneln, man nüms wull naogäwen. Van all dat Schellen un Bölken wüdden dei Kinner wat neischierig. Sei kömen up dei Daol üm tau lustern, wat dr los wör. Lütke Marie stünd uck dorbi un höllt den Pappen siene Hand. Kunns uck jo Angst kriegen vör den bölkhaften Veihhändler.

As dei beiden Kerlse nu endlüks hannelseenig wörn, es güng up Middag los, sä Jan tau den Bölkhals, dat hei doch inkaomen un'n Schlag Gemeus mitäten schull. Dat dö Löchs Job gern un Marie kreg et mit dei Angst tau daun, as dei Veihhändler sick tägen ehr up den Stauhl daohl leet.

Et geew Viezebohnenmiddag mit Wust un Speck un dat was dat leckerste Äten för dei lütke Marie. As sei nu bäät harn langde Marie nao den Schleif, dei Stääl wiesde jo up ehr. Man dat har sei man leiwer nich daun schullt. Up dissen Oogenblick har dei Veihhändler töfft un hei bölkede wat dr inset: „Holt! Eierst kump Baoben, dann kump Oben-Oberst, dann nägenunnänzenzig Messhoopen, dann kump dei Schnöttläepel un dann kumps du.“ Dann greep hei nao den Schleif un mök sienen Tellen randvull mit Viezebohnergemeus.

Wat har sick dat Kind verfehrt. Dat Äten was daon för Marie. Man dei Bölkhals heff Lehre achterlaoten. Marie har begräpen, dat eierst dei Gast, dann dei ännern an'ne Riege sind.
